

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

AMERICAN HOME

Pričetek republikanske konvencije

Dewey in Taft sta še vedno vodilna kandidata. Silen pritisk na delegacijo, da se nominira Willkiea. Ohijska delegacija stoji solidno za Taftom.

Philadelphia, 24. jun. — Noč je bila uradno odprta republikanska narodna konvencija, ki bo te dni sprejela kampanjsko platformo in nominirala predsedniškega in podpredsedniškega kandidata. Značilno je, da je bil nominiran za otvoritveni govor mladi governor države Minnesote, Harold E. Stassen, ki je star šele 33 let, pa igra že zelo važno politično vlogo. Govori se celo, da bi ga nominirali za predsedniškega kandidata, če bi ne bil tako mlad. S tem, da so mlademu governerju poverili tako važno nalogo, da obdržava otvoritveni govor kaže, da apelirajo republikanci na glasove mladih državljanov.

V splošno prevladuje mnenje, vsaj prvi dan, da imajo največ prilike za nominacijo: newyorški okrajni prosekutor Dewey, ohijski senator Taft in pa zastopnik velebusinessa Wendell Willkie. Organizira se močna struja, ki si je nadela nalogo, da prepriča nominacijo Willkie-u. Stara garda mu ne zaupa, ker je bil še do nedavnega demokrat in pa ker ima, kar se tiče evropske politike, skoro iste ideje kot Roosevelt.

Platforma bo najbrže naslikala demokratsko stranko kot vojno stranko, ki vodi Zed. države v vojno, toda ne bo proti pomoči za vojni kom, dokler ostanejo ameriški vojaki doma.

Kdor bo hotel dobiti nominacijo, bo moral dobiti 501 glasov.

Taft pričakuje, da bo dobil pri prvem glasovanju 320 glasov, pri drugem 389. Nekaj podobnega pričakuje Dewey. In potem, če ta dva kandidata ne bosta pokazala nobene večje moči, bodo šli njiu pristaši za koga drugega. Prav rado se bo zgodilo, da bo imenovan kdo, ki je še danes v ozadju.

Ohijska delegacija, katero vodi George Bender bo stala do zadnjega za Taftom, kakor se je izjavil Bender. Prav tako se je izjavil ohijski governor John Bricker, ki tudi sam goji tiho željo za nominacijo. Toda navzroč je močna armada iz Ohio, ki hoče priboriti zmago Willkie-u, ki je bil svoje čase odvetnik v Akronu. "Na vsak način bo zmagal Taft," je rekel danes župan Burton, ki je tudi delegat. Z glasovanjem bodo pričeli v sredo zvečer ali v četrtek.

Governer Stassen je v otvoritvenem govoru, ki je navadno smatran kot bojni klic stranke, sprožil vse baterije na Roosevelt in pa ker dolžil, da ni ničesar storil za odpravo brezposelnosti, da je podstvali cokol v industrijo in trgovino, da ni ničesar storil za oborožitev dežele in da sedanja vlada ne more zatreti izdajalske propagande, ker ima pod svojim pokroviteljstvom in v svoji službi vse polno takih ljudi.

Anglija skuša organizirati francoske kolonije za boj proti Nemčiji in Italiji

London, 24. jun. — Anglija je danes podvzela korake, da razvname in organizira odpor proti Nemčiji in Italiji po francoskih kolonijah, kjer prebiva kakih 66.000.000 ljudi. Te in pa Francoze po raznih deželah naj bi vodil francoski narodni odbor, ki se je ustanovil v Londonu in ki se smatra kot polnočna francoska vlada v inozemstvu. General De Gaulle v Londonu, ki je bil v Reynaudovi vladi podtajnik v vojnem ministertvu, je razglasil potom radia, da se je organizirala francoska vlada v Londonu, ki bo skrbela za koristi Francije, dokler se Francija ne osvobodi. Nato je angleška vlada naznanila, da bo priznala ta francoski odbor kot polnočenočen v vseh zadevah nadaljne vojne z Nemčijo in Italijo.

S tem upa Anglija, da bo zanesla v francoskih kolonijah odpor proti sklepu francoske vlade, ki je sklenila premirje z Nemčijo in Italijo. Poroča se, da je več poveljnikov francoskih bojnih ladij pripravljenih storiti potrebne korake, da ladje ne bodo padle v roke Nemčiji.

Butleger bo deportiran

Federalni sodnik Wilkin je ukazal naselniški oblasti, da deportira na Turško George Harrisona iz Cantona, O., ki je prišel v to deželo pred 28 leti in ni državljan te dežele. Obsojen je bil na 10 mesecev ječe, ker je prevažal nepostavno žganje. Ko je sodnik zvedel, da je bil obsojen za isti prestopke že leta 1935, je ukazal deportacijo.

JE BRANIL JUHO

Dover, Del. — K Harmon, lastnik restavranta, je bil obsojen na \$1.00 globe, ker je preveč vestno branil svojo juho. Nekost se je namreč pri odhodu žaljivo izrazil o njegovi juhi in Harmon mu je eno prikopal.

Euclidski hišni projekt je zdaj pred sodnijo

Včeraj se je pričela pred okrajnim sodnikom Skeelom obravnava proti znanemu hišnemu projektu, katerega gradnjo hočejo Euclidčani preprečiti. Župan Sims je odpisal pogodbo z Housing Authority, da se projekt postavi, toda Euclidčani so nabrali nad 7.000 podpisov proti.

Turnir v golfu

V nedeljo ob enajstih dopoldne se vrši na Willowick golf-nem prostoru slovenski turnir v golfu. Svoje šampijonstvo bo branil Ed. Marolt, ki je bil zmagovalec dve leti zapovrstjo.

10. obletnica

V sredo ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Mimi Perme ob priliki 10. obletnice njene smrti. Prijatelji in znanci so prijazno vabljeni.

NAJNOVEJŠE VESTI

BORDEAUX, 25. jun.—Premier Petain je naznanil, da bo preselil vlado v bližino Pariza ali celo v Pariz, ki bo ostal sicer v nemških rokah. Nemške čete čakajo pred mestom Bordeaux, da ga zasejejo, ko odide francoska vlada.

RIM, 25. jun.—Pogoji, ki sta jih podpisali Italija in Francija še niso znani, toda laško časopisje piše, da utrjujejo pogoji pot do končnih italijanskih zahtev za Nico, Tunizijo, Djinuti in Korziko.

BUDAPEST, 25. jun.—Iz Bucharesta se poroča, da je prišlo na več obmejnih krajih do spopadov med ruskimi in romunskimi četami. Več kot 100 ruskih letal se je dvignilo nad Besarabijo in si ogledalo ozemlje. — Iz Zagreba se pa poroča, da Italija zbira zadnje tri dni vojaštvo pri Scutari v bližini jugoslovansko-albanske meje.

BUCHAREST, 25. jun.—Romunska vlada je izdala novo odredbo, po kateri izgube vsi židi pravico obdržavati kako javno službo, ne smejo biti na čelu v privatni industriji, niti v poklicnih organizacijah. Kakih 1.000.000 romunskih Židov je prizadetih.

OPEHARJENI BUTLEGER SE ZELO JEZI

Birmingham, Ala.—Neki butleger se je pritožil federalnim uradnikom, da ga je njegov "osebni" kotličkar opeharil za \$250 in da bi ga rad dobi v roke, da bo obravnal z njim. Kotličkar mu je namreč prodal 40 pet zganjva, vsaka kanta po kat galonov. Kupec je vtaknil svoj prst v vsako posodo in prst nesel v usta, da se prepriča, če je v posodi res žganje. Vse v redu! Ko je pa doma posode odprl, da natoči žganje v steklenice, je videl, da je bilo v vsaki posodi samo par kapljice žganja, ostalo je bila pa voda. Pri odprtini posode je bila namreč pritrjena mala posodica, v kateri je bilo pravo žganje in v to posodico je pomakal kupec svoj prst.

Državljska šola

Državljska šola, ki se vrši pod avspicijo Citizen Bureau v javni knjižnici na 55. cesti in St. Clair Ave. se bo vršila v četrtek, 27. junija, v ponedeljek 1. julija in potem od ponedeljka 8. julija naprej vsak ponedeljek in četrtek ves mesec julij in avgust. To je bilo potrebno radi velikega števila učencev.

Važen dan v mesecu

Danes je 25. dan v mesecu! To je važno za vse članstvo podpornih organizacij, ker ta dan tajniki in tajnice pobiranje assessment. Vsakega člana prva skrb naj bo, da bo o pravem času plačal svoj assessment, da bo tako dobrostoječ član pri društvu ter deležen eventualnih podpor, če se mu kaj pripeti.

Italija tudi pripravljena, da udari na Anglijo

Rim. — Italijansko časopisje je vse polno bahavih besed, kako bosta italijanska in nemška armada uničili Anglijo. "Ko bo enkrat rešeno francosko vprašanje," piše laško časopisje, "bosta italijanska in nemška armada strli angleško oblast. Usodna ura za požrešno Anglijo bo skoro napočila. Za rimsko-berlinsko osto ni zdaj več vprašanje časa, ampak vprašanje načina. Napole se bo vse sile in doseglo se bo končno zmago.

"Niče, razen Anglije, ne dvomi o tem. Anglijo bomo popolnoma zasedli in angleški imperij bo razsekan na koščke." Potem laško časopisje razpravlja, kako se bo razorožilo francosko posest v Afriki, to je Somaliland, Tunizijo in Alžirijo, nakar bo imela italijanska armada proste roke, da bo začela okupirati angleške posesti v Sredozemlju in v Afriki.

Iz Amerike so poklicali zdravnika v Italijo

Florence, Italija. — Rooseveltov odposlanec za Vatikan, Myron C. Taylor, je resno zbolel. Potrebna bo takojšnja operacija. Z letalom se je odpeljala Mrs. Taylor v Italijo in peljala s seboj zdravnika dr. Whippla in bolničarko. Mr. Taylorju so dali transfuzijo krvi, da bo lahko preстал vožnjo v Rim, kjer se bo vršila operacija.

Nov grob

V ponedeljek zjutraj je preminila v Mount Sinai bolnišnici Jean Krašovec, stara 29 let, stanujoča na 1901 E. 40th St. Tukaj zapušča žalujočega soproga Gabriela, starše, tri brate, dve sestri in več sorodnikov. Rojena je bila v Conneaut, O. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Anglija ni dovolj pomagala, trdijo Francozi

Bordeaux, 24. jun. — Na obtožbo angleškega premierja Churchilla, da je Anglija žalostna in začudena, ker se je Francija brezpogojno predala Nemčiji, je odgovoril danes francoski minister za informacije, Proust sledeče: "Obrachamo se na naše ameriške prijatelje, da bi razumeli našo neizmerno bol. Ne želimo tajiti ne skrivati napak in pogrškov, ki smo jih napravili. Vsak Francoz je prepričan, da se bo Francija z delom zopet dvignila in more iznova oživeti. Obžalujemo pa, da nas v tem času kritizirajo člani angleške vlade in to krivično. Želeli bi, da bi naši angleški prijatelji razumeli našo bol in bi si obenem izprašali svojo vest.

"Ko smo se pripravljali za vojno, nam je Anglija obljubila 26 divizij vojaštva. Toda medtem, ko smo imeli mi pod orožjem možde do starosti 48 let, v zje.

"Potem smo odložili zadevo še 24 ur in apelirali v Zed. države varjali, da nimajo dovolj orožja za pomoč. In ko je predsednik ne vojašnic ter o težkočah pre-Roosevelt izjavil, da ne smemo voza. Anglija se je vedno zanašala samo na blokado proti Nemčiji.

"Na 12. junija se je sestala francoska vlada k posvetovanju. Vrhovni poveljnik Weygand je sprejme one Francoze, katere je podal vso brezupno sliko položaja. Sklenilo se je, da se pokliče London, naj ne postane gnezdo angleškega premierja Churchilla političnih nezadovoljstev. Na posvetovanje. Drugi dan ob ša tujezemski politika ne bo treh popoldne se je koncil sestal, diktirana niti od Anglije, niti od toda dve uri je čakal na Churchilla, ki se je sprehajal po vrtu.

Francija in Italija podpisali premirje

Zed. države se bodo zavarovale predvsem na Atlantiku

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je mnenja, da bo morala biti vsa bojna mornarica Zed. držav v Atlantiku, da bo varovala ameriško obrežje pred napadom evropskih diktatorjev. Če bo ameriška vlada to storila, potem bo postal gospodar na Pacifiku Japonec.

Zed. države morajo računati na to, da bo sčasoma padla vsa angleška in francoska mornarica v roke Nemčiji in Italiji. Tedaj bi bila ameriška mornarica mnogo prešibka za mornarico diktatorjev. Vojaški strokovnjaki so dali Rooseveltu številke, ki so zelo vznemirljive. Mornarica Zed. držav je danes enako močna kot je ona Anglije in Japonske, a francoska in italijanska sta za polovico manjši, nemška pa še manjša. Toda če se vzame skupaj italijansko, nemško, francosko, japonsko in če dobi Nemčija še angleško, potem so Zed. države popolnoma brez moči, če jih napadejo evropski diktatorji s pomočjo Japoncev.

Pa menda ni to slabo znamenje

Philadelphia, 24. jun. — V tukajšnjem zverinjaku je danes poginila slonova samica, Lizie, stara 42 let. Bila je baje največja žival te vrste v vjetništvu. Visoka je bila osem čevljev, šest palec in je tehtala pet ton. Pripeljali so jo leta 1902 iz berlinskega zverinjaka. Ker imajo republikanci v svojem grbu slona, pravijo, da pomeni za stranko to nesrečo, ker je poginil slon ravno na otvoritveni dan republikanske narodne konvencije.

MALO POZNA BO

Minneapolis, Minn. — Deset let potem, ko je njen mlajši sin graduiral iz univerze, je stopila Mrs. Mona Cragun v višjo šolo. Maja meseca je graduirala in v septembru vstopi na univerzo. Pridna učenka je stara 61 let.

Doma iz bolnišnice

Mrs. Angela Maček, 15810 Trafalger Ave. se je povrnila iz bolnišnice domov. Tem potom se toplo zahvaljuje za cvetlice in prijateljske obiske. Zdravje se ji polagoma vrača in je upati, da bo kmalu popolnoma okrevala.

V ponedeljek ob 6:35 zvečer (clevelandski čas) se je prenehalo z bojem

Berlin, 25. junija. — Ob 1:35 danes zjutraj je zatrobila nemška tromba na zapadni fronti in od vrhovnega poveljstva je prišlo povelje: Ustavite streljanje! Po vseh nemških radio postajah je zaglasila godba "Deutschland ueber alles," in oglasili so se zvonovi v nekdanj svobodnih mestih: Parizu, Amsterdamu, Pragi, Varšavi, Copenhagnu, Oslo, Bruslju in oznanjali, da je Nemčija zmagala nad Evropo.

Nemčija pravi, da je pripravljena za napad na Anglijo

Berlin. — Anglija je zrela za napad, pravijo zdaj naciji. Ob istem času se naznanja od armadnega poveljstva, da se vedno bolj pritiska na Anglijo, po vodi in v zraku. Nemško časopisje pravi, da se bo Anglija zadušila z njenim lastnim orožjem, to je z blokado. Nemčija ima zdaj v oblasti vsa pristanišča, ki leže nasproti Angliji, to je od španjske obale pa gor do Danske. Od tukaj bo lahko napadala Anglijo z letali ali z podmornicami.

Nemci tudi trdijo, da so ustavili skoro 30 odstotkov vsega dovoza v Anglijo, odkar se je zrušila Francija. Anglija zdaj potrebuje 18 ladij, da pripeljejo živež iz Avstralije, kar ga je prej lahko pripeljala ena ladja iz Danske. Anglija mora klati na debelo prašiče in perutnino, ker ne more dovolj hitro dovažati piče.

Kaj bo z Normandije?

Washington, D. C. — Tukaj se govori, da bo federalna vlada dvignila tožbo proti lastnikom francoskega parnika Normandie, ki je vkrcan v newyorškem pristanišču, ne da bi kdo plačal zanj za prostor. Tožba bi preprečila poklicati ladjo domov, kakor govori mirovna pogodba med Nemčijo in Francijo in krasni parnik ne bi padel Nemcem v roke.

Barbertončani vabijo!

Slovenska fara Presv. Sreca Jezusovega v Barbertonu priredi v soboto večer 29. junija polletni ples v Hopcan Gardens. Za dobro godbo bo skrbel orkester Mike Ryance iz Clevelanda. Preskrbljeno bo vsega dovolj za splošno zabavo in fina okrepčila. Barbertončani vabijo prijatelje in znance od blizu in daleč.

Rojakinja umrla

V soboto popoldne je preminila Mrs. Dorothy Quackenbush, hči Mr. in Mrs. Rudolf Gnidovec iz 821 E. 236 St. Zapušča žalujočega soproga.

Zadušnica

V sredo ob 7:45 se bo brala v cerkvi sv. Kristine sv. maša kot osmina za pokojnim Frank Sotlerjem. Sorodniki in prijatelji so prošeni, da se udeleže.

Klub Ljubljana

Danes zvečer ob osmih se vrši seja kluba Ljubljana v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Srečen ribič

Edward Sternen iz 1197 E. 61st St. je vjel štiri funte in osem unč težko bass v Chippewa jezeru. Čestitamo!

IZ NAŠIH NASELBIN

Dne 31. maja je umrla Mary Matič, stara 59 let in rojena v Moravcu v stari Srbiji, dne 11. junija je pa umrla Johana Čebašek, stara 52 let in rojena v Smedniku pri Kamniku na Gorenjskem.

Windsor Heights, W. Va. — Dne 16. junija je v bolnišnici v Wheelingu umrl Jakob Kenda, star 65 let in doma od Tolmina na Gorškem.

Chicago. — Dne 16. junija je v bolnišnici po kratki bolezni umrl Frank Seljak, rojen v Zireh pri Logatcu. Tu zapušča sina in tri hčere.

Pozdravi iz Joliet

Sledeči Clevelandčani pošiljajo iz Joliet, Ill., pozdrave vsem znancem in prijateljem: Rose L. Erste, Mr. in Mrs. Joe Menart Sr. ter Louis Kocjan.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 149 Tues., June 25, 1940

Jugoslavija in Rusija

V teh nevarnih časih, ko vsak dan pričakujemo težkih poročil o naši Jugoslaviji, smo bili ameriški Slovenci presečeni z novico, da sta se dve slovanski državi, Jugoslavija in Rusija zblížali in že sklenili medsebojno trgovinsko pogodbo, kateri bo sledila baje še politična.

Kakor znano, Jugoslavija do zdaj še ni priznala boljševiške ruske vlade in zato ni bilo med njima nobenih političnih zvez in ni še nobena imela v drugi svojega zastopstva.

Kaj ju je naenkrat zblížalo in primoralo do trgovinskih zvez, ki se predvidoma samo prvi korak v nadaljnjem, tudi političnemu zblížanju?

Nemčija, Italija in Rusija so danes trikot, ki je sicer me dseboj povezan z medsebojnimi pogodbami v eno skupino držav, katerih koristi in nameni se pa v marsičem preveč križajo, da bi se mogle zlit v eno celotno, vsestransko mogočno zvezo. Križajo se že koristi "osi" same, Italije in Nemčije. A še večja so pa nasprotstva glede koristi Rusije, kar se jasno vidi.

Rusija potrebuje morje za svoja vrata, skozi katera bi mogla s svojo trgovino v svet. Ta vrata so pa samo vzhodno morje med Nemčijo in skandinavskimi državami in druga skozi Črno morje in Dardanele. Zlasti za ta, druga vrata, se Rusija bori že od Petra Velikega dalje. Zato Rusiji nikakor ne more biti vseeno, kdo je gospodar ob teh njenih vratih v svet. Kaka velesila kot gospodar Dardanel bi pomenila za Rusijo, da so ji ta vrata zaprta. Zato se je Rusija zadnjih 200 let vedno znova in znova vojskovala, da dobi v tem delu Evrope odločujočo besedo. Vsaka nemška in italijanska politika, ki bi tega ne upoštevala, bi pomenila polom tega trikota. Zasedbo Albanije pa je Italija nastopila svojo pot proti Bosporu, torej proti ruskim interesom. To pa naravno Rusiji ne more biti ljubo. Zasedbo Danske in okupacijo Norveške je Nemčija opozorila tudi na druga ruska vrata v svet. Vsi svetovni časniki podčrtavajo to dejstvo, da daje oboje Rusiji zelo veliko misliti in ji kaže, kaj bi se znalo nekega lepšega dne zgoditi, da bi se na enkrat lahko znašla kot v kletko zaprto od vsega sveta. Zato je naravno Rusija obrnila vso svojo pozornost na Balkan, na države, ki tu odločajo, in ki imajo trenutno ključ do dardanelskih vrat.

To je bil gotovo velik vzrok, ki je Rusijo privedel v Beograd.

Da Mussolini sanja o upostavitvi starega rimskega imperija, s katerim bi Italija zagospodovala tudi nad celim Balkanom, tega niti ne prikriva, temveč pri vsaki priliki poudarja, da je to italijanski življenjski prostor.

Prva država pa, ki je Italiji na poti proti dosegu tega cilja, je njena najbližja sosednja Jugoslavija. Zato je jasno, da Italiji močna in dobro urejena Jugoslavija ni nič kaj všeč.

S tem se pa koristi Rusije za enkrat krijejo s koristimi Jugoslavije in ostalih balkanskih držav. In tako je prišlo, da sta se obe državi, prisiljeni po zakonu lastne samobrambe, naenkrat znašli pri isti mizi in sklenili najprej trgovsko pogodbo kot podlago nadaljnjega sodelovanja.

Modra politika sedanjega jugoslovanskega vladarja, princa Pavla, se je tu zopet pokazala v sijajni luči, da jo občuduje in odobrava ves svet. Ni dvoma, da si je Jugoslavija s to pogodbo v marsikaterem pogledu zelo utrdila tudi svoj mednarodni položaj in je tudi glede svoje varnosti veliko pridobila, kar podčrtava vse vodilno svetovno časopisje.

Vsi Jugoslovani morajo zato ta veliki uspeh jugoslovanske vlade z največjim veseljem pozdraviti, ker jim mora utrditi mogočno vero v bodočnost svoje narodne države, da bodo zanjo še bolj navdušeni, ne samo oni v domovini, temveč tudi Jugoslovani v tujini.

Ali je Roosevelt izdal stranko?

To, da je predsednik Roosevelt imenoval dva republikanca v svoj kabinet, je povzročilo mnogo jeze v demokratskih vrstah, če pri tem že ne upoštevamo republikanske stranke, ki trdi, da je Roosevelt to storil v zadnjem trenutku pred republikansko narodno konvencijo z namenom, da jim zmeša štrne.

Reakcija med demokrati radi tega imenovanja je ta, da bi bil Roosevelt tudi med demokrati lahko dobil zmožna človeka za mornariškega in vojnega tajnika in da mu ne bi bilo treba iti ponje k republikancem. Demokratje pravijo, da tudi to ne drži, da je storil Roosevelt ta korak v tej kritični uri, ki zahteva sodelovanje obeh strank pri vladi, ker smo bili v kritičnih časih že več mesecev, to je vse od časa, ko je začel Hitler jemati evropske države, drugo za drugo. In vendar Roosevelt ni imel takrat mornariškega tajnika, ampak samo pomožnega tajnika Johnsona. Če je ta opravljal vse delo dovolj dobro v vseh teh časih, bi ga bil lahko tudi zdaj.

Demokratje pravijo, da imajo zdaj republikanci vse orožje v rokah, ker bodo rekli, da je Roosevelt dokazal, da morajo v kritičnih časih le republikanci rešiti situacijo, ker je žel Roosevelt k republikancem po dva najbolj važna kabinetna uradnika. V enakem položaju je bil predsednik Wilson leta 1917, ko je Amerika stopila v svetovno vojno, kateremu so svetovalci, naj pokliče k vladi tudi republikance v kritičnem trenutku. Toda Wilson je rekel, da ima dovolj zmognih demokratov, ki bodo deželo vodili.

Očividno je, da je imel Roosevelt svoj poseben namen, da je čakal z imenovanjem republikancev Knox in Stimsona v kabinet ravno do konvencije republikanske stranke. Nekateri pravijo, da se je hotel s tem prikupiti republikancem, da bodo glasovali zanj za tretji termin, ali pa je hotel prepričati republikanski konvenciji, da bi ga ne napadala radi njegove vojne politike.

Na vsak način Roosevelt s tem imenovanjem dveh republikancev v svoj kabinet ni dal posebnega kredita demokrati stranki. Narod zdaj lahko reče: če v kritičnih časih demokrati stranka ne more voditi dežele, je tudi v mirnih ne more. In če morata biti v kritičnih časih obe stranki pri vladi, naj bosta tudi v mirnih časih, torej nam ni potreba ne demokratske ne republikanske stranke.

BESEDA IZ NARODA**Važno naznanilo**

Bilo je že poročano, da bo imela Slovenska ženska zveza v Ameriki svoj prvi skupni izlet v Lemont, Ill. v nedeljo 21. julija, 1940. Zbrale se bodo članice od vseh strani, blizu in daleč, kakor tudi prijatelji in družine in skupno romali na griček k Mariji Pomagaj, kakor je bil lep običaj za mnoge rodoljube v domovini. Za to romanje je opaziti mnogo zanimanja in zato je na mestu, da imamo za splošno udobnost več postaj, kjer si lahko dobite vozne listke.

Stvar je namreč takale: železniška družba, to je New York Central v našem slučaju, mora vedeti za gotovo koliko bo potnikov in potnic, da bo imel izletni vlak dovolj vagonov, ker njih želja je, da se boste udobno vozili in ne natrpano, kakor se prav lahko zgodi, če ne vedo pred časom za primerno število.

Iz tega razloga, ki je zelo važen, vam bodo na uslugo naše odbornice pri vsaki podružnici in ker je pa v nekaterih naselbinah po več podružnic, zato se je določilo po eno osebo, ki bo imela na rokah tikete, ker ti tiketi so važni vozni listki in seveda je dotična oseba odgovorna za vsakega, ki ga ima na rokah, ali tiket vrniti, ali prodati. Torej tikitaz za vožnjo v Chicago in nazaj v Cleveland stanejo \$6.25 za vsako odraslo osebo, za otroke od 5 do 12 let \$3.10 in otroci pod petim letom so prosti vožnje. Potem bo stalo 55 centov iz Chicaga v Lemont in to boste plačali kar na vlaku, ker bodo že vedeli za število, ker bo isto kot bo prodanih tikitov do Chicaga.

Za vašo udobnost dobite tikete pri sledečih:

V Collinwoodu pri Frances Sušel, 726 E. 160th St.

V Euclidu pri Frances Rupert, 19803 Shawnee Ave.
V Newburghu pri Mary Hrovat, 3524 E. 82nd St.
V West Parku pri Ančki Pelčić, 13320 Crossburn Ave.

Zglasite se lahko tudi pri spodaj podpisani, katera vam je na razpolago za vsako morebitno pojasnilo. Prosim vas to, da ne odlašate do zadnjega tedna, ker če boste prej imeli tiket na rokah, toliko manj skrbi bo ali hočem iti ali ne. To je najbolj sigurna odločitev, namreč, da imate kupljen tiket. To romanje bo eno najlepših in zato je naša želja, da bo udeležba mnogoštevilna. S pozdravom,

Albina Novak,
1135 E. 71st Street,
Tel. HE 1572.

Podružnica št. 3 SMZ

Članom naše podružnice se tem potom naznanja, da je bil sklep zadnje redne seje, da se bodo naše redne seje od sedaj naprej vršile vsaki prvi petek v mesecu ob pol osmih zvečer v navadnih prostorih Slovenskega doma na Holmes Ave.

Dalje je bil sklep, da se odzovemo na povabilo podružnice št. 6 SMZ na St. Clair Ave., da se korporativno udeležimo slavnosti omenjene podružnice ob priliki razvija zastave, ki se vrši v nedeljo 30. junija v Grdinovi dvorani. Pričetek ob eni uri popoldne. Članstvo naše podružnice se zbira pri Slovenskem domu na Holmes Avenue v nedeljo opoldne. Od tu se odpeljemo točno ob pol eni uri izpred Slovenskega doma proti St. Clairju.

Ker se pa precej hitro bliža skupni piknik vseh podružnic Slovenske ženske zveze v Barbertonu, Ohio, se prav prijazno vabi vse naše članstvo, da se gotovo udeležite prihodnje red-

ne seje, ki se vrši 5. julija. Pridite, da se na tej seji pogovorimo glede vožnje in prigrasimo še tiste osebe, ki nameravajo iti z nami na ta piknik.

Ne pozabimo pa tudi tega, da je še vedno odprta kampanja za pridobivanje novega članstva. Potrudimo se, da dopolnimo število, kar nam še primanjkuje do 100 novih članov, le še malo agitacije je treba in kvota je lahko dosežena do prihodnje seje.

Želeč vsem članom obilo uspeha ter na svidenje v nedeljo na slavnosti podružnice št. 6 SMZ, ostajam z bratskim pozdravom,

Chas. Benevol, tajnik.

Tekma ostro-strelcev

Euclid Rifle and Hunting Club je napovedal strelškemu klubu v Barbertonu in Newburghu "bliskovito vojno" za nedeljo dne 30. junija. Bojno polje: strelišče na Močilnikarjevi farmi. Maginotova linija za klubovo kantino. Ročne granate napolnjene s svežim pivom, vinom in po potrebi s "prepečencem." Leteči golobi bodo predstavljali aeroplane najnovejšega tipa. Vrtni banke pred ofenzivo. Točno ob 12. uri opoldne bo razdeljena "manaža," med katero bo imel vojni svet posvetovanje. Kdo bo nesel zastavo domov vedo le leteti lončeni golobi, kateremu klubu bodo bolj naklonjeni in se v puške zaletavali.

Jos. Lekšan iz Barbertona naj se nikar ne prestraši, ko bo prišel na naše strelišče, ker uredili smo ga povsem drugače, kakor je nekaj bilo in to zgolj iz tega, da bomo barbertonske lovce malo prestrašili ter jim odvzeli zastavo, katera je že več zaporednih let njihova last. Letos jo mora dobiti Euclid in če to ni pod nobenim pogojem mogoče pa vsaj newburški klub. Letos smo navadili letetič golobe, da morajo letati "sik sak," kar bo Barbertončanom narobe hodilo.

Vljudo vabim vse prijatelje, ki ljubijo lovski šport, da pridejo opazovati zanimivo tekmo ter prosim vse one, kateri bodo imeli kosilo, naj bodo točno ob 12. uri (opoldne) na licu mesta, da se jim postreže. Ob zaključku tekme bomo "pogoreto" konzervirali v zavojce ter odpremili kot dar Zveze slovenskih lovskih klubov v Ameriki italijanskemu vrhovnemu poveljstvu Duce Mussoliniju, da to dobro lastnost razdeli med svoje "leve-vojake."

ko bodo kričali "avanti Savo-ja" in "Adio mama mia."

Streljanje 1. in 22. maja:
Kastelic20 12
Janzevich18 20
Kunstel16 15
Sepic16 18
Mandel17 20
Sober20 18
Jazbec18 17
Zabukovec18 20
Baraga20 18
Klaus16 15
Starman16 —
Lampe18 —
Oven11 —

V nedeljo dne 30. junija naj bo dan vseh lovcev v državi Ohio. Vljudo vabim cenjene lovce, njih družine in njih prijatelje, da ste naši gostje.

Lovski pozdrav!
Ferdo Jazbec, tajnik,
Euclid Rifle and Hunting Club.

K slavnosti blagoslovitve zastave podr. št. 6 SMZ

Kako pa, da nič ne pišem, da bomo v nedeljo razvili novo zastavo? Tako me je vprašal član podružnice št. 6 SMZ. Res da ne pišem, ker nikakor ne utegnem, sem dejal, kajti silno sem zaposlen, pa mi ni nikakor ni mogoče, bom pa sedaj malo bolj.

V nedeljo, 30. junija bo obhajala podružnica št. 6 Slovenske ženske zveze obletnico, odkar je bila ustanovljena s prav malo člani, a ob tej obletnici pa bo razvijte zastave, ki bo blagoslovljena ob 2. uri popoldne v cerkvi sv. Vida. Da podružnica dobro napreduje, ni treba poudarjati, ker znamenje, da napreduje, je razvijte zastave.

K tej naši slavnosti se je priglasilo že dosti društev in podružnic, ki so bila povabljeni na to slavnost in to se mora dati pa zlasti kredit podružnicam Slovenske ženske zveze. Kako so se lepo odzvale. Več podružnic je takole javilo: "Tudi naše kadetinja pridejo." Može, veste kaj, to je pa lepo in vse hvale vredno in vredno, da se Slovenci ženski zvezi gre v vseh ozirih na roko ter vsak mož, katerega žena še ni članica SZZ, naj pristopi in obratno vabimo, da žene, ki so članice SZZ dajo tudi svoje može k SMZ.

Poleg teh se je odzvalo tudi več društev ter sporočilo, da pridejo na slavnost. Da pridejo tudi podružnice SMZ je umevno. Mr. Chas. Benevol od št. 3 iz Collinwooda mi je osebno povedal, da jih pride in cel regiment. Če bo tako in jaz upam, da bo, potem utegne biti Grdinova dvorana premajhna. Ampak saj smo v Ameriški Ribnici, bomo pa razrinili. Torej nič bati, kar pridite, da boste videli, kako bomo dvorano razrinili.

Slavnost bo velika, ker to bo prvi slučaj pri Slovenski moški zvezi, da bo nova zastava. Kdo vse bodo botri in svatje, boste videli, zato ne bom nič vnaprej pravil. Uradno se bo slavnosti udeležil tudi jugoslovanski konzul, dr. Mally, ki je član naše podružnice. Potem bo še več prav odličnih gostov, kakor tudi glavni predsednik Fred Udovick iz Barbertona in glavni tajnik Vincent H. Lauter iz Akrona, O.

Zato se vabi vse dobromisleče rojake in rojakinje, da v nedeljo, 30. junija popoldne pridejo na St. Clair Ave., in sicer pred Grdinovo dvorano, kjer bo zbirališče ob 1. uri popoldne, nakar odkorakamo v cerkev sv. Vida, potem pa nazaj v dvorano.

Zvečer ob 7. pa se prične velik ples, kjer bo igral Peconov orkester, da se bo vrtilo staro in mlado.

Ker bo parada popoldne, kakor se obeta, prav lepa, se ob enem vabi slovenske žene in dekleta, da pridejo v svojih narodnih nošah. To bi bilo dobro

iz tega razloga, da bi se tudi moške in fantje malo bolj ogreli za narodne noše ter si jih nabavili. Če se ženske ne sramujejo obleči narodno nošo ter se vselej imenitno postavijo pred ameriško javnostjo, zakaj bi se ne moški?

Tu pa tam kdo pravi: "To je vse 'oldfejšn,' bodisi narodne noše ali pa zastave." Da, kdor se za nobeno stvar ne zanima. Kar se tiče narodnih noš, so že večkrat dobile priznanja od Amerikancev, kar pa se tiče zastav, je pa tako: Zakaj jih imajo pa narodi, države, vojaki? Še starokrajski mlatiči so si okitili skedenj z zastavami, kadar so mlátili. In vojaki? Bil sem priča, ko je avgusta, 1914 odhajal iz Ljubljane drugi bataljon 17. pešpolka, ki je imel v oskrbi polkovno zastavo in ta bataljon je bil najbolj navdušeno spremljan, ko je odhajal na bojišče ter je bila pokonci vsa Ljubljana.

Kakor drugje, tako je zastava nekaj simbol pri društvih. Dokler se bodo društva brigala tudi za kake prireditve, magari parade, bo obstoj, ko bo to šlo in bo prešlo le še na zgolj inšurenec in prazne debate na sejah, bo tudi zanimanje za skupnost pojemala in ugasnila. Od časa do časa je dobro, da se nastopi tudi v javnosti.

Že dalj časa opazujem delovanje pri društvih, bodisi na tej ali oni strani, pa sem ugotovil, da društva, ki se udeležujejo raznih parad, dajo tudi kak dar, veliko boljše napredujejo kot pa tista, ki ne gredo nikamor, ne prireajo ničesar in so pač samo zase. Čas prihaja, ko se bomo morali, bodisi za eno ali drugo stvar bolj zanimati, zanimati tako, da bo našemu narodu v korist in v korist deželi, v kateri živimo. Zato podpirajmo drug drugega.

V nedeljo, 30. junija pridite k nam na našo slavnost in možje od podružnice št. 6 bodo pa to vpoštevali ter vsem prav radi vrnili uslugo za uslugo. Na to se prav lahko zanese.

Jože Grdina,
zapisnikar podružnice št. 6.

Zahvala

Podpisana se najprisrčneje zahvaljujem Rev. Max Sodji za podeljene sv. zakramente pred odhodom v bolnišnico. Nadalje hvala Rev. Matt Jagru za obiske in podeljene sv. zakramente v bolnišnici in na domu.

Prisrčna hvala tudi vsem, ki ste molili zame, da sem srečno prestala operacijo in se mi je zdravje tako hitro vračalo. Vsem skupaj Bog plačaj. On naj vas ohrani pri najboljšem zdravju.

Zahvalim se za poslano cvetlice slededim: Miss Mary Peterlin, Mrs. Margaret Petrick iz Akrona, Mr. in Mrs. Belinger, Mrs. Znidaršič, Mrs. in Miss Zdovc in neimenovani osebi.

Zahvalim se tudi za darila slededim: Mrs. Zakrajšek, Mrs. Lunder, Mrs. Kostanšek, Mrs. Adamič in neimenovani osebi. Posebej se še zahvaljujem Mrs. Belinger, ker je skrbel za Carmen Joan v času moje bolezni. Hvala tudi moji sestri Evi, ki je skrbel da je bilo vse v redu. Lepa hvala mojim prijateljem in prijateljcem, ki so me obiskovali v času moje bolezni. S hvaležnostjo se vas bom spominjala v svojih molitvah. Vsem skupaj Bog plačaj!

Mary Ivans.

—Gorica, maja 1940. Kakor poročajo italijanski listi so v bližini meje pri Postojni našli mrtvega starčka Gerzino N., ki je imel številne rane. S strelom iz puške je bil zadet v glavo od zadaj, po telesu pa so našli mnogo ran, ki so jih napravile kroglice iz lovske puške. Oblasti še niso mogle razsvetliti vso zadevo in najti karkoli sledov. Zdi se da je za nekaj skrivnosten uboj.

KEGLJAČICE DR. MARIJE MAGDALENE ŠT. 162 KSKJ ZMAGOVALKE ZA SEZONO

Ob zaključku najbolj uspešne kegljaške sezone v zgodovini KSKJ so okrajni zmagovalci in zmagovalke imeli svojo zadnjo bitko pri kateri se je odločilo narodne KSKJ zmagovalce v Waukeganu, Ill.

V ženskem oddelku je skupina iz Clevelanda zmagovala in sicer so bile to kegljačice od društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ, ki so kegljale pod imenom "Slapnik Jr. Florists." Skupno so podrele 2511 kegljev in s tem postale narodne zmagovalke pri KSKJ za to leto.

Te kegljačice so od leve na desno: Stella Zabukovec, Rose Kosir, katera je kegljala skupaj 605 in s tem veliko pripomogla do zmage, Frances Milavec, Antonia Tanko in Ann Slapnik. G. Slapnik, ml., sedi v sredini te vesele skupine in je jako ponosen na te jednotine igralke, katere so na prvem mestu za to sezono.

WINNETOU

Po nemškem tvirariku K. Mays

"Kaj pomeni tale žig —? Ali je žival komu ušla?"

"Ni ravno ušla. Pač pa je last kakega haciendera ali pa ranchera." (Haciendero [španski] je v južnih državah in v Mehiki isto kakor farmer v severnih državah, veleposestnik. Rancho [izg. rančero] bi rekli po našem, da je kmet.)

"Pa ni videti nobene haciende —" (Hacienda [španski] je kmetija, hiša in gospodarsko poslopje.)

"O, taka posestva so razsežna in črede se svobodno pasejo po več ur daleč od doma."

"Torej smo ubili žival, ki je zasebna last —. Kaj bo rekel haciendero —?"

"Nič. Govedo ima na teh oddaljenih haciendah le toliko vrednosti, kolikor je vredna njihova koža. Vsak popotnik, tako je v navadi, si lahko zakolje eno ali več živali, če potrebuje meso, le kožo mora lastniku vrniti."

"Torej moramo lastnika poiskati?"

"Tudi ni treba. Prijavili bomo hacienderu, kje leži koža, pa bo dobro. Če bomo vobče haciendo našli. Na takih obsežnih haciendah se pogosto zgodi, da se črede sosedov pomešajo in da sosed zakolje včasih tudi sosedovo žival. Živali so žigosane in kože enostavno menjajo."

"Pa' deniva jo iz kože! Dobra večerja se nam spet po dolgem času obeta!"

Lotil sem se dela. Pa nisem še prav začel, ko je završalo. Bernard je kričnil.

Pogledal sem kvišku.

Kakor rečeno sem ulovil kravo za gostim vrbjem. In v to vrbje je dolg, močen lasso vlekel Bernarda po tleh. Toliko da sem ga še videl, pa je izginil v goščavi.

Pograbil sem puško pa skočil za njim.

Onstran vrbja je skokoma dirjal jezdec v mehikanski obleki in vlekel Bernarda za seboj. Niti za kip še nisem smel obotavljati, sicer je bil Bernard izgubljen.

Dvignil se mpuškab, pomeril na konja in ustrelil. Planil je in se zgrudil, jezdec je zletel po tleh. Jadrno se je pobral, zagledal mene pa pustil konja, laso in svojo žrtev ter zbežal.

Nisem smel za njim. Pogledati sem moral po Bernardu, lahko da se je poškodoval. Pohitel sem k njemu.

Zanka se mu je trdno ovila krog telesa in mu povezala tudi roke. Ni se mogel geniti. Snel sem mu lasso.

"Ste se potolkli?" sem ga skrbeče vprašal.

"Ne vem. Vsi vrage —! To vam je bil pa lep smuk po trati —!"

"Poskusite vstati, da vidim, ali si niste morebiti kje kako rebro zlomili!"

Vstal je. Pretipal sem ga. Na srečo se mu ni nič zgodilo, le kožo na laktih si je odrgnil.

"Kaj pa je hotel lopov?" se je hudoval.

"Ne vem. Morebiti še zve-mo."

"Pa ste mu samo konja ustrelili —! Zakaj pa niste jez-deca?"

"Predvsem zato, Bernard, ker je človek in ne žival in ker ne ubijam človeka razen v skrajni sili. Drugič pa — ali si ne morete sami misliti, zakaj sem konja ustrelil?"

"Ne vem, kateri drugi razlog bi vas še bil k temu napotil?"

"Hm —! Kako pa bi bilo z vami, če bi bil ustrelil jez-deca?"

"Kako bi bilo —?"

"No, jezdec bi bil padel s konja in konj bi vas bil vlekel dalje, ker je lasso pritrjen na se-

dlo."

"Pa res —! Čudno, da tudi meni ni prišlo to na misel —. Pa hvalabogu, da sem vsaj celo kožo odnesel!"

"Pojdiva nazaj h kravi! Založili se bomo z mesom pa se pobrali. Zdi se mi, da tod okoli ne bo dolgo več tako prijetno —."

"Da bi ne bilo več varno —? Mislim, da tod okoli pač ni nobene nevarnosti več. Saj so indijanska lovišča za nami."

"Motite se, zelo se motite! Indijancev, Indios bravos, kakor Španci pravijo rdečkarjem, teh sicer ne bomo srečali, pač pa mehikanske cestne roparje in yankejske lopove, ki se tod potikajo. Ne bo dolgo, se bojim, pa se bomo lahko pobilje seznanili z njimi."

"Mislite, da bi bil onile eden tistih —?"

"Ne vem, če ne —."

Vzela sva kravi najboljše kose, si jih naložila na konja in šla iskat tovariše. Ni jih bilo težko najti, čakali so.

Ko je Bob zagledal zaloge mesa, je ves radosten zakrilil z rokami in kričal:

"Ah, oh, massa prinesti bifteka —! Biftek biti dober! Nigger Bob koj nabrati drva, veliko mnogo drv, da zakuriti in speči bizon!"

Bob je bil izurjen kuhar, z mirno vestjo smo mu smeli zapupati naš "biftek." Koj se je z važnim obrazom lotil dela.

Vmes sem tovarišem pripovedoval najin doživljaj. In nato smo južinali kakor že dolgo ne. In kar čudili smo se, kake ogromne količine mesa so izginjale za debelimi ustnicami Bobovimi.

Tako je bil zatopljen v uživanje, da je čisto preslišal Samov polglasen vzklik:

"Behold, ali so tisti tamle jezdec ali samo konji? Poglej, Charley, skozi daljnogled!"

Vzel sem daljnogled.

"Jezdec so."

"Koliko?"

"Počakaj! Tri, pet — osem jih je."

"Osem jezdecev —? Ali nas bodo našli?"

"Gotovo. Dim so že brez dvoma videli."

"Kdo pa so?"

"Mehikanci bodo."

"Misliš? Zakaž?"

"Široke sombrere nosijo. Tudi sedla so mehikanska."

"Mehikanci torej —? Bomo pa na primer vzeli puške v roke. Njihov obisk utegne biti v zvezi s tisto Bernardovo smuško turo —."

Četa je res merila naravnost k nam. Na kakih pet sto metrov so obstali. Sami Mehikanci so bili, gospodar in njegovi hlapci, sem zasodil, rancheri. Enega sem koj spoznal, tisti je bil, ki je Bernarda ulovil na lasso. Najbrž so se posvetovali in sestavljali bojni načrt. In ko so bili gotovi, so se razdelili, krenili na desno in levo, se razkropili in se strnili v krog okoli našega tabora.

Sam se je veselo režal.

"Bi radi z nami govorili, tisti možje, hihihih —! Bom na primer kar sam opravil z njimi!"

Na glasu mu je bilo slišati, da pričakuje izvrstno zabavo.

Krog se je vse bolj zoževal, nazadnje je meril le še kakih dvajset konjskih dolžin. Vodja je pojezdil k nam in nas nagovoril v mešanici španskega in angleškega jezika, ki je v tistih krajih v navadi.

"Kdo ste?"

Sam je odgovarjal.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Kako se je človek pred tisočletja varoval pred sovražnikom

Ob besedi "utrdba" so v prejšnjih časih ljudje nehote mislili najprej na visoke in debele zidove, težke stolpe in gradove, kromane z nadzidki ter postavljene na skalnatih grebenih. Od svetovne vojne dalje pa imamo ob tej besedi v mislih vse kaj drugega: moderne utrdbne iz betona in opremljene z oklopnimi kupolami, kolone in vrste "bunkerjev," ki so potisnjeni globoko v tla in odlično zakriti pred vidljivostjo z zemljo in iz zraka, pred njimi in ob njih pa vidimo razpostavljene vse mogoče vrste ovir, — betonske zobe in v zemljo zabite traverze kot ovire proti tankom in žične ovire od "španskih jezdecev" pa do preprostih žičnih zank, večše skritih v travi in med grmovjem, kjer kakor pajek v mreži zahrbtno preže na napadalca. Te žične ovire, ki jih je mogoče postaviti hitro in s sorazmerno najnižimi stroški so v pretekli svetovni vojni zapirale vse fronte, v Franciji, Rusiji, Palestini, Romuniji, Srbiji in v Alpah. Na tisoče in tisoče kilometrov jih je bilo in pred njimi so izkpravili stotisoči. Za žičnimi ovirami, ki so bile predstraža poljskih utrd, pa so stale vrste strelskih jarkov s kazematami in betonskimi gnezdi za strojnice in metalce min, s puškarnicami in traverzami, z zaklonišči za pehoto itd. Po vojni pa sta plug in motika prav kmalu vrnili prizoriščem vojne staro sliko. Žične ovire je v soncu, dežju in vetru napadla rja in skoraj neopazno in prav kmalu ni bilo o njih nobene sledi več.

Do današnjih dni pa se je ohranilo največje utrdbeno delo, ki je skozi tisočletja kljubovalo z obu časa in še danes nudi veličastno sliko: kitajski zid, o katerem se da z gotovostjo reči, da je najstarejša utrdba na svetu. O Kitajskem vemo, da je že nekaj pred Kristusom vpeljala splošno vojaško dolžnost in je v zvezi s tem smotrno razdelila svojo državo. Postavila pa je tudi največje gradbeno delo vseh časov, 2500 kilometrov dolgi, 16 metrov visoki in povprečno 7 metrov debeli zid, ki naj bi jo zavaroval pred vpadi barbarov s severa. V presledkih se iznad zidu dvigujejo dva nadstropja visoki stolpi, prav tako pa so v presledkih napravljena tudi vrata. Kitajski zid je v polni meri izpolnil namen, zaradi katerega je bil zgrajen. Prihranil je kitajski državi uničenje, ki ji je grozilo od azijskih nomadskih plemen; lahko pa rečemo tudi, da se je zaradi kitajskega zidu ob preseljevanju narodov marsikaj drugače zgodilo, kakor pa bi se, če bi kitajskega zidu ne bilo. Šele okrog leta 1700 po Kr., za časa vladanja mandžurskih cesarjev, je kitajski zid izgubil svoj pomen in prišel počasi razpadati, ker ga od takrat naprej niso več popravljali. Toda še do današnjega časa se je ohranil v toliko, da v njem lahko vidimo največje utrdbeno delo na zemlji.

V Mezopotamiji so našli risbe o asirskih utrdah, ki so stare okrog 4.000 let. Te utrdbne zelo spominjajo na srednjeveške obrambne naprave v Evropi. Če jih gledamo od sovražnikove strani, obstojajo iz treh nasipov, ki se dvigajo drug nad drugim in segajo prav do notranjosti mesta ali naselja. Zunanji najnižji nasip obstoja iz zemeljskih okopov, srednji in zadnji pa sta zgrajena iz opeke na strmih skalnatih grebenih. Okopi so ojačeni s stolpi in kazematami. Takšne so bile asirske utrdbne približno poldrugo tisočletje pred Kristusom.

Nekaj posebnega so bile obrambne naprave Rimljanov za

čas znanega rimskega vojskovođe in državnika Julija Cezarja. Bil je to tabor rimskih legij, "castra." Tabor rimskih legij je obdajal najprej tri metre globok in tri metre in pol širok jarek, na katerega notranji strani je bil prav toliko širok in visok nasip iz prsti. Ako je pretela nevarnost in ako so se legije utaborile za dalj časa, so za nasipom zgradili še ograjo iz palisad v višini človeka. V tabor so vodili štirje vhodi, ki so se zapirali z močnimi, okovanimi lesenimi vrati, pred katerimi so bile navadno še posebne utrdbne. Ako so legije v taboru prezimovale, so zgradili še podzemski zaklonišča, postavili stolpe in utrdili obrambne jarke s skalami. V galski vojni je šel Cezar še dalje: pred taborom je postavil posebne ovire, zgradil majhne toda močne utrdbne, ki so tvorile predstražno črto, zavaroval prehode rek in potokov s posebnimi obrambnimi napravami in prav tako zaščetil ceste, po katerih so dovažali legijam hrano in orožje. Bizantinski vojskovođe so pozneje posneli Cezarjev utrjeni tabor in ga še naprej izpopolnili.

Ko so v 6. stoletju po Kr. prišli na Balkan Bolgari, so približno na sredini predela, katerega so posedli, zgradili ogromno utrjeno taborišče kvadratne oblike, na katerega sredini je stal mogočen skalnat grad, ki je bil na vsaki strani v dolžini nad 6 kilometrov zavarovan z nasipi in jarki. To že ni bilo več vojaško taborišče, nego zavetišče za vse pleme z žepami in otroci vred.

Poglejmo še v Srednjo Evropo za časa viteštva. Tedaj so nastali številni utrjeni gradovi, večinoma zgrajeni na skoraj nedostopnih krajih. V takšnih gradovih, zidanih iz debelih zidov ter zavarovanih z jarki in dviznimi mostiči, so bili ljudje

skoraj povsem varni pred sovražnikom. Ko so se razvila mesta, so pričeli misliti tudi na njihovo obrambo. Okrog leta 1850 so obrambne naprave okoli mest dosegle svoj višek: zidovi okrog mest so bili tedaj visoki že do 10 metrov in široki do tri metre. V presledkih so se dvigali iznad njih do 20 metrov visoki obrambni stolpi. Pred zidom so bili izkopani jarki, v katere so mogli po potrebi spustiti vodo. Mnoga mesta so imela celo dvojnih in dvojno vrsto obrambnih stolpov. Na zidovih in obrambnih nasipih so bili zgrajeni nadzidki, s katerih so mogli branilci polivati sovražnika, ki se je upal preblizu, z vrelo vodo ali s smolo, ali pa so ga obmetavali s kamenjem.

Toda iznajdba smodnika je povsem spremenila način vojskovanja. Težkim topovom tudi ti veliki zidovi niso mogli dolgo kljubovati, zlasti ne, če so jih topovi obstreljevali s težkimi kamenitimi krogli. Nekaj časa so poskušali s tem, da so zidove obdajali z obrambnimi nasipi iz prsti, toda tudi to ni dosti pomagalo. Koncem vseh koncev pa je šlo pri obleganju nekega mesta v stvari le v tem, kdo bo delj časa vzdržal. Odločen podvig oblegovalca, ki je z nenadnim napadom ali z zvijačo vdrl v mesto, ali pa junaški izpad branilcev, je največkrat prinesel odločitev.

Češki husiti so imeli podoben način obrambnih utrd kakor germanski Cimbrini in Tevtoni. Za varstvo žena in otrok so gradili taborišča, ki so jih okoli in okoli zavarovali z vozovi, ki so bili zvezani med seboj. V skrajnem primeru so se utegnile za tem "zidom" žene braniti toliko časa, da je prispela pomoč moških. Pred vrsto teh voz so seveda izkopali globoke jarke. Husiti pa so takšne obrambne črte iz voz uporabljali tudi na marših, da so jih varovale pred presenečenji. Vozovi so jih ščitili ob bokih. Ob vozovih je bila pripravljena konjenica, ki je lahko hitro posegla v boj, če je bilo treba.

Podobno so ravnali tudi Rusi okrog leta 1690. Na čelu njihove ogromne armade je šla predhodnica, v kateri je bilo več polkov. Glavne sile pa so se pomikale v koloni, ki je bila široka en kilometer in dolga šest kilometrov. Ob bokih te pehote so šle dolge kolone močnih voz, ob njihovi notranji strani pa konjenica in topništvo. V primeru napada z boka, je pričelo najprej streljati topništvo, konjenica pa se je pod varstvom voz lahko hitro razvila za borbo in udarila v protinapad, ko je bil čas za to.

Utrdbe v današnjem modernem smislu pa sta prva gradila francoski maršal Vauban in holandski inženir Cochoorn med leti 1660 in 1700. Vauban je vse svoje utrdbne izvrstno znal prilagoditi zemljišču in se pri tem ni prav nič oziral na stara izročila. Mož je imel sijajen čut za taktična svojstva zemljišča tako v obrambnem kakor v napadalnem pogledu. Znal je izkoristiti vse lastnosti terena, na katerem se je boril. Kot najslavnejši vojni graditelj in glavni nadzornik vseh francoskih trdnjav in utrd, je zgradil 33 novih trdnjav, izboljšal nad 300 starih utrd, vodil 53 obleganj, toda niti enkrat ni branil kake trdnjave. L. 1703 je prejel maršalsko palico, toda prav kmalu zatem je pri Ludviku XIV. padel v nemilost. Svetovna vojna je z novim orožjem in novim načinom vojskovanja ustvarila nove pogoje za utrdbena dela. Ojačeno orožje, zlasti strojnice, najtežji topovi, tanki, letala, dalje zvišana udarna moč izstrelkov, hitrost prenašanja poročil itd. so zahtevali, da se utrdbne, zlasti poljske, grade po čisto novih vidikih. Po vojni so šli vojaški strategji še dalje in so pričeli graditi na mejah gigantske utrjene linije, katerih glavni de-

li leže globoko v varstvu zemlje. Nastale so Maginotova in Siegfriedova utrjena črta, Manneheimer obrambni pas, Karolova črta v Romuniji, Albertova v Belgiji itd.

Pri vsem teh pa ne smemo pozabiti, da je prav za prav najmočnejša in na majhnem prostoru zgrajena utrdba — moderna bojna ladja s svojimi topovi in debelimi jeklenimi oklepi, pa naj bo to težka križarka, bojna ladja ali podmornica. Poleg dobrih obrambnih lastnosti in silne strelne moči, ki je osredotočena na bojni ladji, moramo upoštevati tudi njeno brzino ter veliko okretnost. Bojni ladji odgovarja na suhem tank in oklopni avtomobil. Ni izključeno — vsaj razvoj tankov kaže v to smer — da bodo začeli graditi ogromne tanke, opremljene s številnimi topovi in strojnimi, ki bodo postali kopne "križarke na gosenicah."

IZ DOMOVINE

—Zaloigra v vrtincih Mure. 39 letni Hugo Markuš iz Zgor. Jakobskega dola je spoznal v Mariboru neke moške, ki so prišli iz Zemuna. Ti so mu izrazili željo, da bi prišli radi v Nemčijo skrivaj, ker nimajo počnih izkaznic. Markuš jih je peljal do Zgor. Jakobskega dola, tam pa mu je le postalo vroče, ker se je zbal posledic svojega dejanja. Dejal je, da je utrujen, zato pa je povedal tujcem, po kateri poti naj gredo, da pridejo do Apač. Dal jim je tudi naslove nekih svojih znancev v Apačah. Za plačilo je dobil Markuš zimsko sukno, ročni kovčeg in 20 din. Nato so se ti štirje neznanci napotili naprej proti Apačam. Tam sta dva, in sicer oče in sin, dobila ob Muri veliko desko in skušala s takim splavom priti čez deročo Muro na nemško stran. Prijela sta se za desko in sta z njo plavala proti sredini Mure. Nista pa računala s silno redočim tokom srednje Mure. Vrtinci so oba zgrabili in sta izginila pod gladino. Ljudje, ki so gledali njuno borbo z reko, so prepričani, da sta utonila. Ko sta ostala dva videla, da je Mura požrla dve žrtvi, sta se vrnila. Eden je prišel v Maribor, za drugega pa se ne ve, kam je odšel. Markuš so aretirali.

—Žrtev strele. Nedavno je tik pred nevihto iz Vesce pri Senkovem turnu nesel 16 letni Jože Špenko na njivo materi dežnik. Nevihta ga je prehitela in se je fantič umaknil v zavetje k zidanemu poljskemu znamenju. Kmalu nato je tresčilo v znamenje. Dečko se je omamljen zgrudil. Na pomoč mu je takoj prihitel neki možki iz sosednje vasi, za njim pa je prihitala k sinu mati, ki je bila nedaleč proč na njivi. Žrtev strele so naložili na ročni vozček in jo prepeljali domov. K dečku je bil kasneje poklican zdravnik dr. Justin iz Vižmarij. Ponesrečenčevu stanje je resno, vendar je upati, da bo ostal pri življenju.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

3.000 galonov ohijskega Konkord VINA galon 59c (davek plačan) Mandels Winery 821 E. 222nd St. Kenmore 3445. (x)

Odda se soba poštenemu fantu. Vprašajte na 6515 Edna Ave. (150)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM Pohištvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

Angleška kraljica Elizabetha pozdravlja ženske prostovoljke, ki so določene k ambulančnemu oddelku kot šoferke. Slika je bila posneta v neimenovanem angleškem mestu ob času, ko je bil ta oddelak pripravljen za odhod na svojo službo v Francijo.

Slika nam kaže v kakšnem položaju so dobile nemške čete francosko pristanišče Dunkerque, ko so ga izpraznile francoske in angleške čete ob svojem umiku pred nacisti. Razbiti truki, avtomobili in druga taka ropotija je ležala vse križem. Cenzor ni dovolil slike z mrtveci in ranjenci.

HELENA HALUSCHKA:

Sim dveh očetov

"Pojdiva."

Odkimala je. "Čakala bom nanj, dokler ne pride."

V tem hipu se je prikazala iz zabavišča gruča močno vinjenih ljudi. Žena je skočila kvišku. Volbenk ji je segel pod roko in jo prisilil, da je hodila z njim sem in tja. Medtem se je družba stlačila v avto in prižani vozač je pogнал, da je brizgalo blato in je voz odskakoval.

"Ali si ga videl z obema plešavkama? Z mojim denarjem ju je oblekel, z mojim denarjem plačal avto in z mojim zaslužkom svojo zabavo. Doma bi ga morala čakati in verjeti, da sedi pri važnih razgovorih."

In žena je brez prestanka govorila dalje: "Razumeš to? Ti, tudi ti si že mož, razumeš, da moreš ljubiti istočasno dve, tri, deset žensk ter si izbirati najboljšo izmed njih za molzno kravo? Ali praviš tudi ti kakor ta, da se človek nazadnje vendarle vedno vrne k edini iz duše ljubljeni? Ko mu namreč poide denar ali ga začne dušiti prehlad."

Nočem več in ne morem več. Vse sem dala in vse žrtvovala, svojo službo, svoje ime, moža in tudi tebe. Dobro vem, zakaj si takrat zbežal zdoma. Že takrat sem slutila."

"Ne govori, mati neumnost sem naredil."

Drgetala je, a njene shušane roke so mu skozi rokavice iz sukanca gorele in dlaneh.

"Mati, pojdiva!"

Šla je z njim. Teško je dihala in se morala večkrat ustaviti. Poklical je avto in jo skoraj nevede odpeljal naravnost domov. Dala se mu je voditi kakor otrok in ni vedela, kam gresta.

Kmalu se je avto usatil pred vežnimi vrati in šele, ko je Volbenk v veži prižgal luč, se je zbudila.

"Ah," je rekla in gledala preplašeno kakor tepen otrok.

Ko je Volbenk uzrl mater pri polni svetlobi, se mu je stisnilo srce. Kakšna je bila zdaj ta nekdanja tako ponosna, lepa, podjetna žena! V čem naj bo ta onemogla ženska z rumenkastimi svaljki las čez obraz še podobna njegovi lepi mamiči? Te brezkrvne ustnice, ta nemirno goreča luč v očeh! Ta žena, ki sloni na ograji stopnic in se ne more več prestopiti, naj bo mati? Tako drobna in lahka je postala, da jo je nesel po stopnicah ko peresce. Volbenk je upal, da ne bo nihče več pokonci. A vrata mu je odprl doktor Wilde sam, kakor že večkrat, kadar je čakal na sina in spoznal njegov korak že na stopnicah. Odskočil je, ko je ugledal ženo, nobena beseda mu ni prišla čez ustnice. Za hip je menil, da je mrtva.

"Robert," je spregovorila iztežka, "Robert," nič drugega in solze so ji nevzdržno lile po licih.

Nič ni spraševal, odpehnil je vrata v svojo sobo in jo odvedel vanjo. Volbenk ji je sezul premočne čevlje in jo spravil v posteljo. Zaprla je oči in utonila v globoko spanje.

Nemo sta sedela oba moška ob njej. Včasih se je prestrašeno vznemirila:

"Otrok, ali si tu?"

"Da, mati."

"Kje je Robert?"

"Tudi pri tebi," je odgovoril doktor Wilde tiho.

"Potem je vse prav," je rekla in spet zaspala.

Ko se je danilo, je začel Volbenk pripovedovati. Doktor Wilde ga je napeto poslušal.

"Tako je moralo priti," je rekel potem. "Tu ni pomoči. Žen-

ske dreve v svoji strasti slepo v prepad. Tu ni pomoči."

Pri tem je pobral mokre čevlječke in jih brez misli otiral s svojim žepnim robcem.

"Oče," je rekel Volbenk doktorju Wildeju, ki ga ni bil ogovarjal nikoli drugače ko z besedo papa, "oče, pač je najina dolžnost, da pomagava."

Gospa Inge se je drugo jutro prebudila šele pozno in ko je uzrla ob svojem ležišču doktorja Wildeja, je zmogla samo eno besedo: "Robert, Robert!" in zdelo se je, da se je oklepa kakor rešilnega sidra. In oba nesrečnega sta jokala, vsak od njiju je nase pozabljal in točil solze nad nesrečo drugega.

Volbenk se je zarekel, da bo mater iztrgal vplivu ravnatelja Bohmeja. Brez vsakršnega prikrivanja ji je razodel tudi svoje srce: svoje trpljenje, ki ga muči že leta, svoje iskanje trdnih tal v življenju, svojo splošno neizmerno naveličanost. In spregovorila mu je odkrito tudi ona. Že dolgo ni vedela več, kje je njeno pravo mesto, tudi njo je smrt prvega moža iztrgala iz pravih tal, tudi ona je ob doktorju Wildeju hrepnela vedno po nečem, kar bi ji moglo nadomestiti duhovne dobrine, in je segla po tem, kar se ji je bleščalo kot največja sreča nasproti: da bi se popolnoma predala ljubezni.

"In da me Bohme potrebuje, mi je delalo še posebno veselje, on je bil zame mladost in življenje."

A kmalu je morala spoznati, kakšnemu 'prevejanemu Donu Juanu je padla v roke: ljubimcu, ki se je poleg ljubezni hotel oskrbeti tudi za starost, stiskaču v obleki lahkoživca, lagodniku s postrežnico, človeku, ki je podoben slepilnemu steklu brez luči.

O vsem tem je tožila, bridko in bolešno, in vendar je njeno srce še vedno koprneče vpilo po njem. Če jo je držal v naročju ter jo obsipal z medenimi besedmi in norostmi, je pozabljala na vse.

A tega se mati ni spovedala. Volbenk je moral ugeniti in zato je pazil, da se ne bi spet sešla.

Doktor Wilde se je brž zavzel za povsem zanemarjeno trgovino in ko je dognal, da je vse zarubljeno, je poplačal dolgove. Potem je zahteval, naj žena odpove stanovanje ravnatelju Bohmeju. Ni si upala ugovarjati, podpisala se je pod odpoved in bila, kakor da so jo obsodili na smrt.

Tri dni pozneje je nekdo kli-

cal gospo k telefonu. Stara Fani, ki je, odkar se je vrnila gospa, od jutra do večera prepevala, seveda neznanosko napak, je zavpila v telefon: "Milostive ni doma!"

Toda gospa Inge je že stopila k telefonu.

Kmalu je odložila slušalo in se obrnila k doktorju Wildeju.

"On je. Pravi, da se bo končal." Komaj se je držala na nogah. "Končati se hoče."

"Pa kar brž naj se!" je zamrmrala stara Fani, ko je odhajala.

Ko mesečna je omahnila gospa Inge proti omari, vzela klubuk in plašč ter se obrnila proti vratom.

Tam je stal doktor Wilde, ki ni niti za trenotek odmaknil oči od nje. Široko je odprl duri.

"Inge, lahko greš, a prisegam ti, da še danes obračunam z ravnateljem Bohmejem."

Moževne grožnje se je ustrašila. Vedela je, da doktor Wilde svojo besedo drži. Sedla je in z rokami med kolena pogledala najprej moža, potem sina in rekla vdano:

"Bolje bo, če napravita konec z menoj."

Volbenku se je ta izmučena duša neskončno zasmilila. Sedel je k njej na tla, jo prijel za roko in sanjal o tisti veliki ženi, s katero je hodil nekdanje še kot otrok. Kako bi mogel tej duši dati spet dom? Kako bi jo rešil iz tega prekletstva?

Na smrt utrujena je gospa Inge legla v posteljo.

Zdaj se je Volbenk za nekaj ur spet lahko oddahnil. Z doktorjem Wildejem je odšel na vrt, da se malo sprehodi. Volbenk se je vrnil prvi. Našel je prazno stanovanje. Na mizi je ležal listič: "Odpusti mi, Robert, in tudi ti, Volbenk, ne morem drugače. Bojim se, da res izvršim svojo grožnjo. Ne storita mu zdaj nič zalega, sicer grem z njim v smrt. Vrnem se, a zdaj še ne. Odpustita svoji nesrečni Ingi!"

Odslej se Ingino ime ni smelo več imenovati pred doktorjem Wildejem. Volbenka je, tako je čutil, vezala dolžnost, da očimu njegovo žrtev nekako poplača, zato je velik del svojega prostega časa prebil pri njem. Pomagal mu je urediti njegove načrte, sportno je vežbal mladino v društvi, ki jih je osnoval doktor Wilde. Presenetilo ga je, da je tu naletel spet na nekdanjega sošolca. Schmidta, ki je po prestani kazni za svoj mladostni greh postal stavec nekega časopisa in imel dobro službo. Doktor Wilde se je zanj prav posebno zavzel in dobil v njem gorečega privrženca.

Če so mu pravili, da je Schmidt nevaren človek, jim je v odgovor pripovedoval življenjsko zgodbo svojega varovanca. Oče, zanemarjen veleum, je romal iz dežele v deželo in živel od svojih "iznajdb," mati je bila zagrenjena, zdelana žena; on

sam, najstarejši izmed številnih bratov in sester, je zrasel brez ljubezni in brez dobrote. Bil je zdaj tu zdaj tam kakor izgubljen pes in jedel je pri dobrih ljudeh. Samo enkrat je bil v svoji ponižani mladosti deležen občudovanja, spoštovanja in ljubezni — pri enem tistih bitij, ki žive onstran dobrega in zlega. Na to žensko je bil navezan z vsemi žilicami svojega srca. Zanj je takrat tudi kradel. Kdor je brez greha, naj vrže prvi kamen nanj.

Volbenk je sklonil glavo in se ni drznil ugovarjati. A v popolno spreobrnjenje ni verjel in neprijetno ga je prešinilo, ko mu je Schmidt segel v roko. Globoko v tem sreju je moralo biti sovraštvo, obup in častihlepje.

Molčal je o tem. A po vsakem srečanju se je oglasila v njem tiha nejevolja nad očimom.

Dokler ni bilo nekega dne tega napetega razmerja konec in ni prisijala vesela luč. Nepričakovano, je pisal stric Fric, da mora priti po opravkih na Dunaj in se veseli, da se bosta Švica in Avstrija tako spet zblizali.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

očimu zelo malodušen. A čudno, doktor Wilde se je zelo razveselil, da ju obišče gospod Wegwart. Rad bi, je menil, spoznal ljudi, ki jih je imel Volbenk tako v časteh in ki jim je sam dol-

žan hvalo za vse, kar so Volbenku dobrega storili.

Odpiral je, povabil vso družino in izrazil upanje, da bo izginilo nesoglasje, ki je že leta ločilo obe družini.

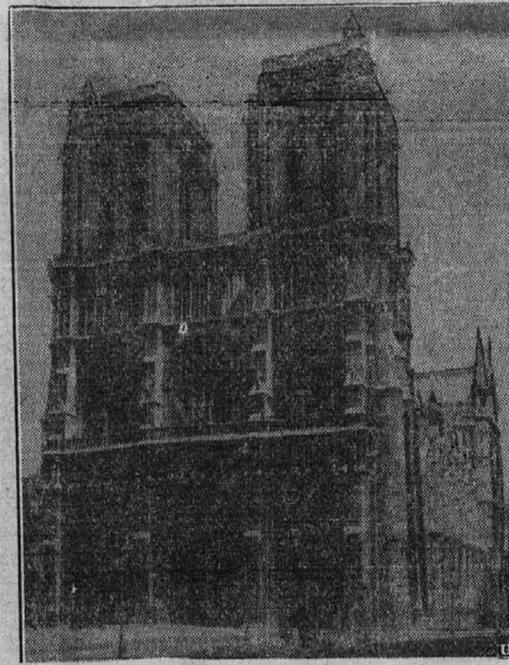
Volbenk sprva ni vedel prav, če sme biti tega vesel. Ni imel doma, da bi mogel povrniti stricu gostoljubje, ki ga je bil užival pri njem. Spomnil se je na hladno razmerje med obema družinama, in je prišel z novico k

Na banketu, ki ga je pred kratkim priredil "The Sheboygan Bowling Association" v Turner dvorani v Sheboygan, Wisconsin, je bila podeljena trofeja kot najboljšemu kegljaču dotičnega mesta, Mr. Augie Stempikarju, ki je tudi član društva sv. Cirila in Metoda v Sheboyganu in je splošno znan po Srednjem zapadu med kegljači KSKJ. Kegljač je povprečno 204.12 in s tem postavil nov rekord v mestu, kakor tudi v treh drugih skupinah, kjer je dosegel nad 700 točk. Trofejo je podelil Mr. Charles E. Broughton, urednik Sheboygan Press-a in vnet kegljač.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti
v
vsaki slovenski hiši

Bombe ne izbiraajo, kamor prilete, razbijejo vse neglede kakšno škodo povzročijo. Tako je bila tudi v nevarnosti zgodovinska katedrala Notre Dame v Parizu, ki je bila zgrajena leta 1304.

Nemške čete se vstopljejo v Pariz. — Nikakor ne bo mogoče pozabiti tega prizora, ko so nemške čete zmagoslavno vkorakale v Pariz in za njimi pa so se vsipale kolone voz z različnimi potrebščinami. Na levo v ozadju je poslopje Guarantij Trust- Co. in na desno pa je palača vojnega ministerstva. V ospredju nemški oficirji pozdravljajo prihajajoče čete.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 47. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000
SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

K. S. K. Jednota ima nad 36,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184
v Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,400,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "AA" ali "BB". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narašča. V slučaju smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asemetno primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih aspeamentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot prvi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vseh slovenski nasebini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. HENDERSON 0628